Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, szinház-utcza 95. sz. a., I. em. hátul az udvarban, hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt 10—12 óra között, és Bolonya, mester-utcza 325. sz. a., hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint az előfizetési pénzek és hirdetések bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirdeteseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bélyegdija 30 kr.
Nyilt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyilt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvètetnek: Brassóban *a kiadóhivatalban;* Budapesten: *Lang Lipót, Haasenstein és Vogler* (Jaulus), *Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát;* Bécsben: *Daube G. L.* s társa, *Haasenstein és Vogler* (Otto Maasz), *Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.;* Berlinben: *Rudolf Mosse;* Frankfurtban: *Daube G. L. és társa* hirdetési irodájában.

92. szám. *Brassó, Csütörtök augusztus 12-én.* II. évfolyam 1886.

Áruközvetitő iroda.

A kormány jóindulatát a határszéli s különösen a brassói kereskedelmi és iparkamara területe iparának megmentése iránt, még a rosszakarat sem vonhatja kétségbe. Annál kevésbbé, mert ezen jóakarat tettekben nyilvánul.

Kezdve azon tanácskozásokon, melyeket a kereskedelmi miniszter kezdeményezett, mai napig minduntalan csak ujabb meg ujabb bizonyitékokat nyerünk az iránt, hogy a kormány komolyan akar segiteni s el van határozva, megtenni mindent, a mit a veszélyeztetett ipar emelésére, felsegélésére csak tehet.

A miniszteri biztos kiküldése — a mit a kereskedelmi és iparegylet kért — kifolyása ez elhatározásnak. A miniszteri biztos ez idő szerint nem javasolta az árucsarnok felállitását. Ő tudja, mily okból. Nem kutatjuk, bár erős meggyőződésünk, hogy az árucsarnokok létesitése — ha gyakorlatilag akarunk segiteni — nem fog soká késni. A kor követelményei elől nem fogunk elzárkózhatni. E helyett átmeneti intézkedés gyanánt egy áruközvetitő közeg felállitását javasolta, a mely azután közvetitője legyen a kereskedelemnek.

Ennek nem csekély költségeit fedezze a kormány, azaz más szavakkal: segitse a kormány a határszéli iparosokat az által, hogy tegye lehetővé uj piacz szerzését. A kormány elfogadta az eléje terjesztett javaslatot és elhatározta Brassóban, mint leginkább veszélyeztetett helyen, egy áruközvetitő irodát felállitani.

A fentartási költségeket — ez idő szerint 8500 frtot — a kereskedelmi miniszter fedezi. Az áruközvetitő iroda három tényezőből áll: a kereskedelmi és iparkamara, a kereskedelmi és iparegylet s az iparegylet két-két tagjából mint igazgatóságból, kiknek kebeléből van egy elnök kinevezve. Felügyelője az intézménynek grót Bethlen András főispán.

Habár mi az árucsarnokok felállitása mellett foglaltunk állást s meggyőződésünk, hogy addig, mig a segély ezen neméhez nem fogunk, radikális segitség egyáltalában nem lesz lehetséges, mindazonáltal nem vonjuk kétségbe, hogy egy ily áruközvetitő intézmény nagyon sokat tehet.

Ettől függ már most, meghonositja-e a brassói kamaraterület iparát mindenekelőtt az anyaországban?

Hogy meghonositható, bebizonyitotta a kereskedelmi és iparegylet, mely rövid hat hét alatt mintegy 40 magyarországi városban szerzett piaczot a brassói posztónak. — Az tehát, hogy piaczot lehet szerezni a mi iparunknak, immár kétséget sem szenved. Csak kellő szakértelemmel, ügybuzgósággal s egy bizonyos hazafisággal kell hozzáfogni a feladat megoldásához, s a siker e maradhatatlan.

Meg fog-e felelni ezen áruközvetitő iroda fontos hivatásának, eleget fog-e tenni a hozzákötött várakozásnak, — majd megválik. Nem akarunk praejudikálni a jövőnek, nem is volna helyes. De viszont igenis elvárjuk, hogy megfeleljen. A kormány azért hoz anyagi áldozatot, hogy annak gyakorlati haszna is legyen.

Várjuk tehát az eredményt. Ezen áruközvetitő irodától függ — mert egyelőre legalább az ő kezébe van letéve — az erdélyrészi ipar egy nagy részének megmentése.

S itt ne feledje el, hogy a kormány ezen áldozatot nemcsak Brassóért hozta s hozza. Az áruközvetitő iroda hatásköre, működési területe az egész brassói kamaraterület. Brassó, Fogaras, Háromszék, Csik, Udvarhely, Nagy- és Kis-Küküllő s Szeben megyék mind ide tartoznak.

A mi iparág ezen területen van, azt mind fel kell karolni, annak mindnek kell piaczot szerezni.

Ez pedig meglehetősen nehéz feladat. Az iparos bizonyos joggal lép ezen iroda elé. Az ő adójából állitotta ezt a miniszter, hogy a mit adó alakjában kivesz az állam az egyik zsebből, azt kereset alakjában juttass a visszaa másik zsebbe.

Ez a leghelyesebb nemzetgazdászati elv. Csakhogy ennek megvalósitására éget az idő. A vámháboru megköveteli áldozatait. Naprólnapra szaporodik azok száma, kik kezökbe veszik a vándorbotot. Nincs veszteni való idő.

Azért tehát jó lesz annak az áruközvetitő irodának sietni munkájával. Jó lesz működését teljes erélylyel megkezdeni. A személyzet meg van már választva. Ezek irányában is — bár elég okunk volna — tartózkodunk az előzetes kritikától. Nem akarjuk kétségbe vonni egyikmásiknak hivatottságát azon állásra, melyre megválasztattak. Sőt ellenkezőleg, a bizalom egy nemével tekintünk reájok. Feltételezzük, hogy a mikor fontos állásaikat elfoglalták, tudatában voltak kötelességeiknek. Reméljük, hogy meg is fognak felelni azoknak.

Nyolcz megye, Erdély iparának legtekintélyesebb része ez áruközvetitő iroda kezében van. Tőle várja a kormány, e megyék összes iparossága, mindannyian tőle várjuk a határszéli ipar megmentését.

Fent és alant mindenütt lelkesednek az erdélyrészi iparért, már most csak attól függ, hogyan aknázzuk ki a magunk előnyére ezen lelkesedést.

Ha az áruközvetitő iroda — mely kellő pénzzel rendelkezik — anyagi erejéhez viszonyitva aránylag annyit fog tenni a kamaraterület összes iparáért, mint a brassói kereskedelmi s iparegylet — pénz nélkül — hat hét alatt a brassói iparért tett, meg leszünk elégedve.

Belföld.

A hadkötelezettek nősülése. A hadkötelezettek nősülése tárgyában a honvédelmi miniszter közelébb rendeletet fog kibocsátani, hogy a kivételes nősülési kérvényekhez szükséges munkaképtelenséget igazoló bizonyitványok ezentul csak is a rendes tiszti orvosok által állithatók ki, illetve ezek tekintetnek érvényeseknek, minthogy a törvényhatóságok tiszteletbeli orvosai által kiadott ily bizonyitványok több izben nem bizonyultak teljel hitelt érdemlőknek.

Tisza és a „Tribuna.“ A nagy-szebeni »Tribuna« a miniszterelnök ischl-i utjáról czikkezvén, annak oly horderőt tulajdonit, a mely maga után fogja vonni politikai közéletünk gyökeres javulását. A „Tribuna“ ugy vélekedik, hogy most vétetett a legerősebb a próba alá a miniszterelnöknek állami férfiusága és hogy ő még sem oly sovinista, mint a minőnek tartották. »Hogy Tiszára befolyással nem bir nemzetbelieinek ideges érzékenykedése, — mondja a Tribuna — kitünt azon nyugalomból, a melylyel Edelsheim-Gyulainak nyugdijaztatását és Janszkinak előléptetését Geszten tudomásul vette. Kitünt abból is, hogy beleegyezett abba, hogy a honvédelmi miniszter a Radetzky szoborra való adakozásra felhivassa a honvéd tiszteket, ez azt bizonyitja, hogy őt elfogultá nem tette a sajtónak sovinizmusa. Tisza bevárta, mig a sajtó kiforrja magát tetszése szerint; nyugalommal bevárta, mig a »hires« bpesti népgyülés elmulik és csak azután indult Bécsbe és Ischlbe. Egy-két nap mulva álmunkat megvalósitva látandjuk és ki fog tünni, hogy Tisza ur mikép tér vissza Ischlből: mint államférfi vagy mint sovinista.«

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

Zajgó örvény fölött . . .

Zajgó örvény fölött
Ha útam elvezet,
Eszembe juttatja
A jelen életet.
Kopár sziklák között
Ha bolygok egyedül,
Szomoru multamat
Látom szünetlenül.
Nyiló virág között
Ha járok a mezőn,
Gondolkodom sokat
Egy boldogabb jövőn!

Mezey Emil.

A rossz anya. (E daj e nasul).

— Oláhországi czigány népmese. —

Volt egyszer egy király. Mikor az király volt, a mióta megnősült, tiz évtől fogva gyermeke nem volt. Azonban Isten ugy adta, hogy neje megterhesedett és fia született.

Az a fiu pedig olyan vitéz leve, (sas viteazo) hogy hozzá hasonló nem volt.

A király élt még egy fél évet, s aztán meghalt.

Ekkor mit volt tenni a gyermeknek? Kapta magát s elment vitézkedni (vitijiende). Ment, mendegélt számtalan időig s egy erdőbe vetődött.

Ott abban az erdőben volt egy nehány ház s azokban a házakban tizenkét sárkány lakott.

A gyermek tehát egyenesen oda ment s látá, hogy senki sincs ott. Kinyitotta az ajtókat és bement és megpillantott egy pallost (ai diklas ek paloso) a szegen és elvette s az ajtó megé ült és ott várt mig a sárkányok haza érkeztek. Azok pedig midőn hazajöttek, nem mentek be mind egyszerre, hanem egyenként. Akkor a gyermek a pallossal a kezeiben ott ült s a mint egyik bement, levágta annak a fejét s a pinczébe lökte.

Ily módon a gyermek megölt tizenegy sárkányt s megmaradott egy kisebb. S kiment a gyermek utána s elkezdett vele birkózni és birkóztak egy fél napig s meggyőzte a gyermek a sárkányt s felvette és bedobta egy hordóba s jól bezárta.

S a gyermek elment sétálni s egy más házra bukkant, a hol csak egy leány volt. Ès a mint meglátta a leányt, rögtön beleszeretett. A leánynak is ő ép ugy a szivére esett. Ama leány pedig vitéz volt (sas vitejoaka), még inkább mint a fiu. Ès erősen egymásba szerettek. S a fiu elmondá a leánynak, hogy ő megölt tizenegy sárkányt; de egyet életben hagyott s hordóba fenekelte.

Erre a leány mondá: „Rosszul tetted, hogy nem ölted meg; de most már hagyd el.“

A fiu pedig mondá a leánynak: »Ime, el kell mennem, hogy elhozzam az anyámat, mert egyedül van otthon.« Erre a leány mondá: »Hozd el, de meg ne bánd. Eredj tehát s hozd el és lakjál vele. Igy a fiu elindult, hogy hozza el anyját. Elvette tehát anyját és elhozta a sárkányok házába és igy szólt anyjához: »Ime járhatsz mindenik szobában, csak ebben ne járj.“

Erre mondá az anyja: »Nem járok anyámé.«

A fiu pedig elment az erdőbe vadászni.

Az anya pedig bement abba a szobába a melyről mondá fia, hogy oda ne menjen. S a mint az ajtót kinyitotta, tüstént meglátta őt a sárkány és igy szóllott hozzá: „Királyné, adj nekem egy kevés vizet, mert sok jót teendek veled.«

A királyné elment és vizet adott neki s ez azt kérdezé tőle: „Szeretsz-e engem?« Elveszlek, hogy légy az én királyném. „Szeretlek,“ felelé ő. Ekkor mondá a sárkány. „Ime, mit tégy, hogy megszabadulj a fiadtól, hogy mi kettecskén maradjunk.“ »Tedd magad betegnek s mondjad ezt neki: álmot láttál, hogy hozzon neked egy malaczot attól az emétől, mely más területen van; mert ha nem hoz, meg fogsz halni. De ha hoz, mondjad, hogy felkelsz.

Elment tehát haza és bekötötte a fejét s betegnek

Iskola Alapitvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală BCU Cluj Napoca

A mérsékelt ellenzék és a hadsereg. A »Pol. Corr.«-nek figyelemre méltó helyről azt irják Budapestről, hogy e mérsékelt ellenzék álltal a hadsereg-kérdésben tett „frontváltoztatás“ azzal a ténynyel függ össze, hogy Apponyi gróf legutóbbi országgyülési beszédének mérvadó körökben előidézett hatásától megijedve, egy az udvarnál kivaló helyet elfoglaló személyiséghez levelet irt s abban beszédének tendenciáját magyarázva, védekezett azon föltevés ellen, mintha a hadsereget csak érinteni is akarta volna. Hogy e levél — magántermészete daczára — szélesebb körnek volt szánva, kitünik abból, hogy tartalma beavatott körökben csakhamar ismeretessé vált.

Román lapszemle.

El van keseredve a „Tribuna“ egyik levelezője ott a nyugati havasokon. Türhetetlen az élet ezerféle terhe a földmüvelő osztályra nézve. Az erdélyi román nem örömest vándorol ki; de ma már odajutott, hogy tudakozódik Dobrudzsa felől, hogy milyen annak a földje, hogyan lehetne oda kivándorolni. Azt mondanunk sem kell, hogy a „Tribuna“ szerint a vámháborunak mi vagyunk az okai és nem a román szomszédok és igy mi vagyunk okai annak is, hogy nem csak az ipar megy teljesen tönkre az erdélyi részekben, hanem még a földmivelés is. Igy kesereg az atyafi és vágyik az ő szive abba az áldott Romániába, melyben hogy milyen gyöngyélet van, ezt megmondja a bukuresti „Romanul“ s igy még azt sem foghatják reánk, hogy mi gondoltuk ki azt a gyöngyéletet.

Halljuk tehát a „Romanul«-t! „Mindenütt a hol két becsületes munkás ember összetalálkozik, ott leselkedik utánok a titkos rendőrség egy közege és zavarja őket polgári jogaik gyakorlatában. Ha közgyüléseket tartunk, melyben földbirtokosok, ügyvédek, mérnökök a kezdeményezők: az egész közigazgatási hatalom talpra kerekedik. A honpolgárokra felügyelnek, azokat befogdossák, a verekedő bandákkal elpántoltatják. Ezen verekedő bandák kirabolják, legyilkolják a polgárokat s ilyen helyeken rendőrt nem láthatsz, hogy elfogják a bünösöket. Nem is lehet másképen, hiszen megmondotta Fleva Bukurest volt polgármestere, hogy minden tolvaj, kit a város birája elkerget, a rendőrségnél talál menedéket. A rendőrség a helyett, hogy a gonosztevőket vigyázná fel, a becsületes embereket ellenőrzi.“

Még többet is mond, hanem elég lesz ez utravalóul annak, a ki nem bir megélni szülőföldje szép határán.

Jól van, de ezt Romániáról irják. Dobrudzsában más világ van. Ha még Románia fővárosában is igy van: Isten legyen irgalmas annak, a ki Dobrudzsába vetődik. Ilyen országra támaszkodik a n.-szebeni „Tribuna« a magyarok ellen, a kik nem akarnak vele megbékélni. A román kultura, az odaát csak valami. Halljunk erre nézve egy másik romániai román lapot; tehát nem magyart, nem németet, nem francziát:

„A román alpapság nemcsak a közönynek, de megvetésnek is tárgya. Arra szoritva, hogy 30—40 frank havi fizetésből éljen, a társadalomban tekintélytelen lénynyé van alásülyesztve, mert kénytelen minden hónapban házról-házra járni a kis üsttel, hogy egy nehány krajczárt szerezzen nyomorult fizetéséhez, melyet az állam avagy a község ad neki.‘ A mit a főpapokról ir itt a „Națiunea,‘ azt olvasóink iránt való tiszteletből nem idézzük Nálunk még nem ment annyirá a miveltség, hogy az oltár szolgáiról igy irjanak. Csak a „Tribuna“ probálgatta ez ideig szárnyait ilyen módon a n.-szebeni gör.-kel. érsek tisztelt személye ellen; de más lap nem repült utána s ne is tegye. Ne irigyeljük azt a müveltséget a szabad Romániától, a hol bele sodorják a papságot a pártharczokba, batausokat, azaz verekedő legényeket a tanitók közül fogadnak fel drága pénzen. Támaszkodjék tehát a „Tribuna“ ilyen országra a magyarok ellen. Szegény ország!

Ott, hol a polgári jogok gyakorlását az oltárok szolgái iránti becsmérlése, egymás kifosztására, agyonverésére használják; oda vágyakoznak azok, kik szülőföldjükön a megélhetést lehetetlennek hirdetik. Mindenik hazai lap, akármely nyelven legyen irva, akármely pártnak legyen közlönye, bünt követ el, ha csak hallgatásával is helyesli a kivándorlást.

Ne feledjük el a mi lensoros lapunkat is. Panaszkodik, hogy Fogaras megyében Sinka környékén a legszorgosb aratási időben hajtják országut csinálására a népet. Ha ugy van, akkor méltó a panasza. (Bajosan lesz ugy. Szerk.) Hátszegen erdélyi és bánáti (ez külön két ország) román vándorszinészek mulattatják aratás idején a románokat, s a mi még szebb, nem üldözte el őket sem szolgabiró, sem viczispán. A brassói román nőegylet vidéki leánygyermekek számára bennlakást tervez. Egy havi dij csak tiz forint. Egészséges gondolat. Hát a róm kath. és protestans nőegyletek nem tehetnék-e meg a vidéki magyar leánykák számára? A román-internatusban tanulnak is varrni, mosni, téglázni, foltozni, konyhakertészetet és egészségtant. Mindezt, a koszttal, szállással havi 10 frtért. Természetesen olyan leánygyermekek számára való ez az internatus, a kik a tankötelezettség alól már kinöttek.

Czenkalji.

Jogtalanságok lánczolata.

III.

A birtokkérdési pernek, mint ilyennek vége volt ugyan, de a felajánlott békés egyezségre még ma sem került s igy Lukhardt Oszkárnak még ma is követelése van ezen czimen a várostól.

Azonban folytassuk az események lánczolatát.

1877 nyarán Brassó város egy mezei ut helyett rendes országutat akart épiteni. Az utnak Lukhardt telkén keresztül menni, illetve abból egy részt kellett volna elfoglalnia. Bartesch, az idő szerinti városi mérnök (a ki Brassóban örök időkre szóló emléket hagyott fenn. Szerk.) értesiti erről Lukhardt tulajdonost felhiva, nyilatkoznék, mennyiért volna hajlandó az út kiépitéséhez szükségelt 600 négyszög méter telket átengedni?

Lukhardt nem követelt semmit; csak egy feltételt szabott. A város bonyolitsa le vele hat év óta huzódó kártéritési ügyét, erősitse meg azt a városi képviselet s ő ingyen átengedi a szükségelt 600 négyszög méter területet.

A tömérnök megigérte ugyan azt, de csak az igéretnél maradt. Az útépitést megkezdik s Lukhardt még mindég nem kap választ ajánlatára. Az útépitést folytatják, sőt mi több, Lukhardt a vasut mentén fekvő telkéből is az ő megkérdeztetése és beleegyezése nélkül önkényesen levágtak s leástak 300 négyszög m. már bevetett földet.

A birtokában s jogában sértett földbirtokos óvást emelt ezen despotikus eljárás ellen, mely őt egyenesen megfosztja tulajdonától. S habár a törvényes jogalapon állott s a város ellen jogos kereset tel élhetett melyet meg nem tagadhat tőle semminemü bíróság, ő inkább a békés uton akarta a kérdést kiegyenliteni.

Felajánlotta ezt a jogtalanul önkényesen elvett telket is, ha hogy, a tanács megengedi neki kertészete számára a Tömös patakból, mely közvetetlen telke mellett foly el, a föld alatt egy kis csatornát bevezetni.

Bármily méltányos volt is e kérelem még az esetben is, ha nincs jogos igénye a városhoz s igy kétszerte jogosabb volt is ez esetben, a tanács megtagadta azt. Ennélfogva Lukhardt látva, hogy a város békés egyezményre nem hajlandó, birtokháboritási pert inditott Bartesch mérnök ellen.

Keresetével elutasittatott, mert az itélet indokainál fogva nem a mérnök, hanem a város ellen inditandó a kereset. Panaszos ennek alapján beadta keresetét a város ellen. A járásbiróság mint első foku hatóság elutasitotta őt keresetével. Ez ellen ő felebbezett a II. foku biróság uj tárgyalást rendelt el. A per Lukhardt javára dőlt el, a város vétkesnek mondatott ki a birtokháboritásban s elmarasztaltatott a jogtalanul elfoglalt területeknek az előbbi állapotukba való haladéktalan visszahelyezésére

Ezen itélet 1880. február óta jogérvényes. Végre hajtására azonban még nem is gondolt a város. Lukhard türelmesen várt s nem kért végrehajtást a város ellen, bár törvényes joga lett volna hozzá.

Ellenben a város főzte boszuját s hamis skü vádját emelte Lukhardt ellen. Tárgyalásra azonban nem került a sor, mert az akkori városi ügyész meggyőződvén róla, hogy e vád teljesen alaptalan, a város kénytelen volt csuf visszavonulásra fujni riadóját. —

(Hát a tanács és város méltósága hol maradt? — Elpárolgott!)

Román visszaélések Csikmegye határán.

Csikmegyéből, teljesen megbizható helyről irják nekünk következőket:

Alig mulik el nap, hogy Romániából tisztek ne forduljanak meg határunkon, szemlélődve s vizsgálódva. Még ki sem hült a helye egy vizsgáló századosnak s főhadnagynak, midőn mult hó 29-én egy hadnagy, egy zsenie-őrmester, több altiszt s mintegy 100 darabonez — katona — utóbbiak fejszével, ásóval, kapával és csákánynyal felszerelve — jelent meg a moldva — csiki határon, kiküldetve utcsinálásra és hidkészitésre. A munkát a Sipoczel nevü I. számu őrháznál kezdték meg s folytatják az ojtozi szoros irányában.

E munka közepette Gyepecze község közelében ugynevezett Kerekbükk havason 1—3 kilometer magyar területet foglaltak el. Először jeleket alkalmaztak oda, majd az utat is magyar területen vágták a hadnagy jelenlétében s parancsnoksága alatt.

Ugyanekkor az u. n. Vajka havason a mi területünkön lévő katonai őrházunkat is bekeritették maguknak.

F. hó 6-án Foksinból Cuntele Grigore román tábornok, egy zsenie-őrnagy, százados, hadnagy és egy subprefect jelent meg a csik-gyimesi határszorosnál, a hol katonai erődítményeinket — melyek mellesleg mondva igen megrongált állapotban vannak — körülbelől egy és fél óráig jól szemügyre vették. Egyik magaslaton állva, különféle térképek s jegyzetek átlekintésével foglalkoztak s ujabb jegyzetek csináltak magoknak.

F. hó 7-én ezen bizottság az I. számu őrháznál kezdte meg czirkálását s folytatja Háromszék felé.

Titkári jelentés.

(Felolvastatott a »*Brassói kereskedelmi és iparegylet*« 1886. aug. hó 1-én a városi tanácsház termében tartott első rendes közgyülésén.)

(Vége.)

Czélba vett teendőink egyikét azonban nem hallgathatom el e helyen, mert iparosaink figyelmét és támogatását erre külön kell felhivnom. Ez egy törzskönyv készitése, mely felölelje városunk összes iparosságát azon czélból, hogy minden pillanatban megállapitható legyen, mely iparágakban mennyit termelhet városunk normális körülmények között összevéve s mennyit minden iparos egyenként. Ezen intézménynek rendkivüli hasznát, különösen szállitásoknál, bővebben hangsulyozni felesleges.

Beszámoltunk volna, Tekintetes Közgyülés, egyletünk egy évi működéséről. Azt hiszszük, nincs okunk

---

tette magát. Mikor pedig haza ment s látta bekötött fejjel anyját, ezt kérdezte tőle: „Mit tettél anyám?‘ Ezt feleli: »Beteg vagyok anyámé, meg kell halnom.“ De hadd csak. Álmot láttam, hogy egyem annak az emének a malaczából, a mely idegen területen van.

Erre a fiu el kezdett sirni, hogy ime meghal az ő anyja! Kapta tehát magát és elindult.

Elment tehát kedveséhez s ezt mondá neki: „Ime kedvesem, anyámnak meg kell halni!“ Álmot látott, hogy hozzak neki egy malaczot idegen területről!‘

A leány pedig felelé: „Eredj s légy eszeden. Mikor pedig visszatérsz, jer erre felé! Vedd az én lovamat, melynek tizenkét szárnya van s meg ne fogd az emét, mert meg eszen téged is, a lovat is.“

A fiu tehát elvette a lovat s elindult.“

Igy megérkezett oda. S ott midőn a nap épen délel, a malaczokhoz ment s elkapott egy malaczot és elszaladott. Mikor az eme meghallotta, majd majd, hogy utól érte a szájával. S épen a sövénynél, midőn azon errefelé át akart ugratni, im az eme is megette a lónak a fél farkát.

A fiu egyenessen a leányhoz ment. A leány ki ment s a malaczot tőle elvette és eldugta s mást tett helyébe.

Aztán anyjához ment a fiu s oda adta a malaczot, ő pedig megkészitte s igy szólt: „Most jól vagyok.“

Erre három, négy nap mulva ismét beteg lett: mert igy tanitotta a sárkány.

Mikor a fiu haza érkezett, kérdezte tőle! „Anyám, mit tettél megint? „Ime anyámé, ismét beteg lettem. Álmot láttam, hogy hozz nekem almát az aranyfáról, arról az idegen területről.“

Kapta tehát a fiu magát s elment a leányhoz, de ez mihelyt meglátta őt, hogy olyan szomoru, azt kérdezé tőle: „Mit csináltál fiu?“ „Ime mit csináltam; anyám ismét beteg lett s álmot látott, hogy hozzak neki almát az arany almafáról a másik területről.«

A leány ebből mindjárt kitalálta, hogy anyja abba jár, hogy fiának fejét elpusztitsa s igy szólt a fiuhoz: „Vedd az én lovamat s eredj; de eszeden légy, meg ne fogjon ott az almafa. Midőn visszatérsz, jöjj be hozzám.

Kapta tehát a fiu magát s elindult s elérkezett a föld határához. S ott beereszkedett s bement az almafához, mikor félnap volt s az almák aludtak. S elvett egy almát és kijött.

Ekkor a falevelek megérezték és elkezdettek kiáltozni s az almafa utána iramodott, s szinte, szinte rátette már kezét hogy megölje.

A fiu pedig a keritésen átjött s a mi földünkre ért és a leányhoz sietett.

(Vége következik.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Azon megnyugtató tudattal lépünk a Tek. Közgyülés elé, hogy megtettünk mindent a mit csak megtehettünk. Talán többet is tehettünk volna. Nem tagadom. De — fájdalom — hiányzott hozzá az anyagi erő, mely ha rendelkezésünkre áll vala, bizonyosan fényesebb eredményekkel számolhatunk ma be.

De erős bizodalmunk van elfogulatlanul itélő közönségünkben, hogy látva odaadó törekvésünket, méltányolva saját érdekében tett fáradozásainkat, körénk fog seregleni, erkölcsi és anyagi támogatásban részesiteni.

Nagy czélok csak hatalmas eszközökkel érhetők el s mi meg vagyunk győződve, hogy rövid idő alatt kétszer ily nagy eredményeket mutathatunk majd fel, ha mögöttünk, mint saját táborunk áll a város iparossága nemzetiségre való különbség nélkül. Másrészt bizunk magas kormányunk, Földmivelés-, Ipar- és Kereskedelemügyi m. kir. Miniszter ur ő Nagyméltósága irányunkban tanusitott kegyes jóindulatába, hogy kegyes leend egyletünk törekvéseit s a felmutatott sikert méltányolva, minket jövőben is — talán a szükségnek megfelelő nagyobb — állami segélyben részesiteni.

Nem terhelem többé a Tisztelt Közgyülést. Főbb vonásaiban elmondottam mindent, a mit elmondani talán részletesebben lett volna kötelességem. De mielőtt befejezném jelentésemet, azt hiszem, hogy egyetértenek velem, ha köszönetemnek adok kifejezést Méltóságos Bethleni Gróf Bethlen András, Brassó- és Szebenmegyék főispánja; Méltóságos Nagyváradi és Teleki Horváth Mihály, Fogarasmegye főispánja; tekintetes Binder Lajos m. kir. ipari felügyelő és Sándor József, az Erdélyrészi magyar közmüvelődési egyesület titkára, uraknak azon szives jóindulatu, meleg támogatásért, melyben egyletünket és iparunkat részesiteni méltóztattak.

Ezek után magunkat a Tekintetes Közgyülés további szives jóindulatába ajánlva, kérem tisztelettel ezen jelentésem szives tudomásul vételét.

Brassó, 1886. julius hó 31-én.

A választmány megbizásából:
Szterényi József.
titkár.

Mozgalmak Hétfaluban.

— A négyfalusi első temetkezési egylet. —

III.

Ezen egylet történetének befejezése gyanánt álljanak itt az utóbbi gyülés intézkedései, melyek között a titkári jelentés hiven tünteti fel az egylet gyors gyarapodását tagok számában és vagyonban.

Tartatott e gyülés f. é. május 9-én 47 tag részvétele mellett. Ezen gyülést Magyarósy Ferencz elnök a következő beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt közgyülés! Van szerencsém a négyfalusi első temetkezési egylet minden tagját ezen 2-ik rendes közgyülésen tisztelettel üdvözölni.

Nemes egyletünk igazgató választmánya a számadás órájában megelégedett öntudattal lép a t. közgyülés elé, hogy komoly felelősség terhelte három évi müködésének eredményét bemutassa, melyről legyen szabad hinnünk, hogy tekintve egyletünk kiváló fontos érdekeit, a tisztelt közgyülés részéről sem részesülend gáncsolásban.

Miként a gondosan szerető atya örömmel lesi gyermeke fejlődésében ennek minden egyes szivdobbanását s egész lényét szenteli lelki és testi fejlődésének és ha a legkisebb visszahatás mutatkozik, atyai keblét komor aggodalmak sötét éjszakája boritja el: ép oly öröm és aggodalmak közt csüngött a választmány is egyletünk anyagi és szellemi fejlődésén s állott őrt, hogy nemes törekvésünk szentélyében csak a mi szép és nemes, csak az találjon otthont s örök lakója a békesség és egyetértés legyen, melyek nélkül nem csak egyletek bomolnak fel, hanem »Róma is ledül s rabigába görbed.«

Törekvésünk eredményét részletesen tartalmazza azon három évi jelentés, melyre részemről jóakaratu és becses figyelmüket legyen szabad kikérnem.

Lehet és készségesen megengedem, hogy maradtak még kivánni valók; de zsenge életü egyletünk fejlődésében vérmes reményeket nem is táplálhatunk, hanem lépésről-lépésre, komoly és érett megfontolással kell haladnunk, mert hiszen a fáradtnak enyhe árnyékot nyujtó tölgy sem nyeri egy nyáron koronáját, hanem az elemeknek kemény csatáit kell kiállania, mig hatalmas karjait kiterjesztve óriás fává növi ki magát. Egyletünk élete s fennállása, melynek létesitése és fejlesztése a legkomolyabb hazafias kötelesség, teljesitését követelte, szintén csak akkor virágozhatik kényes talaján, ha e sokat szenvedett hazarészben, nemzetiségi és politikai tulzásoktól menten egyedül a társulás, haladás, kölcsönös bizalom és méltányosság által igyekezik törekvéseit érvényesiteni. Hogy e választmány helyesen fogta fel haladását e tekintetben, bizonyitja az elért tömeges pártolás és gyarapodás, melyet jelentésünk hiven elé tár.

A választmány lelkiismeretes törekvéséről hangosan beszél azon szép eredmény, melyet a titkári jelentésben lesz szerencsém azonnal részletezni, s melyből itt most csak annyit emlitek fel, hogy 1881. évi aug. 8-ától fogva mai napig az egyleti tagok száma 515-re emelkedett s a tiszta vagyon készpénzben és kötelezvényekben 1375 frt 11 kr, melyben a befektetések pld. könyvek nyomtatványok stb. benn sem foglaltatnak. Oly eredmény, hová más egyletek csak évtizedek alatt juthatnak el. Látható ebből, hogy választmányunk nemes munkásságban elég szerencsével is járt el.

Hogy ezen örvendetes haladás meg ne akadjon, sőt ha lehet fokozódjék, az egyenesen tőlünk függ. Maradjon meg azon irányban, melyen eddig haladtunk, de igyekezzünk egyletünk czéljával megegyező minden utat fölkeresni, minden alkalmat fölhasználni egyletünk erkölcsi és anyagi gyarapitására. Minden tag lelkesitsen, buzditson, gyűjtsön a nép minden rétegében. — Igyekezzenek a tisztelt tagok különösen a bennszülött munkás népet meggyőzni egyletünk áldásos müködéséről s az általa nyujtott félreismerhetlen előnyökről. Lelkesitsen mindenkit a gondolat, hogy az általunk nemes hazafisággal elhintett magvak dús aranykalászokat fognak teremni egykor utódaink számára s ezen most még szegény egylet áldásthozó lesz azon községekre, melyeknek talajában verte első gyökereit.

Ezek után van szerencsém a gyülést megnyitottnak nyilvánitani s a t. tag urakat a tárgysorozatban kitüzött ügyek fölött való higgadt tanácskozásra felkérni.«

Ezen általános lelkesedéssel fogadott beszéd után elnök a titkár hiv. távollétében a mult gyülés jegyzőkönyvét s a titkári jelentést olvasta fel, mely utóbbinak főpontjai a következők:

1882. év végével kötvényben és készpénzben volt az egyletnek vagyona 349 frt 16 kr; 1883-ban uj tag beállott 120 személy. Kiadás 1883-ban 183 frt 50 kr; 1883-ban az egylet vagyona szaparodott 375 frt 60 krral; és igy átjött 1884. évre pénztári készlet 724 frt 86 kr; 1884 ben belépett uj tag 60 személy. Uj bevétel 1884-ben 565 frt 80 kr; kiadás 1884-ben 271 frt 85 kr; az egylet vagyona 1884-ben szaparodott 293 frt 95 krral; és igy átjött 1885-re pénzkészlet 1018 frt 70 kr kr; uj tag belépett 1885-ben 67 személy. Uj bevétel 1885-ben 752 frt 10 kr; kiadás 1885-ben 395 frt 70 kr; 1885-ben az egylet vagyona szaporodott 365 frt 40 krral; és igy átjött 1886-ra 1375 frt 11 kr.

Ezen időig 1886-ban a tagok száma szaporodott 39-tal, és igy az egyletnek folyó évi május 9-én 515 tagja van.

Haláleset előfordult 1882-ben 1, 1883-ban 5, 1884-ben 6, 1882-ben 7, összesen 19.

Ezek után a számvizsg. bizotts. jelentése s más folyó ügyek vétettek elő s intéztettek el, melyeknek végeztével elnök az alapszabályok értelmében maga és tiszttársai nevében lemondván, az uj választást tüzi ki. A gyülés alig egy pár személy-változással a régi tisztviselőket ujra választotta s a f. é. számadás megvizsgálására egy 9 tagu bizottságot küldvén ki, elnök buzditó zárbeszédére lelkes éljenzésben adott kifejezést elismerésének az ügyek önzetlen buzgó vezetéséért.

Ezen jótékony egylet szervezetét és fejlődését csupán azért ismertettem meg ezen lap érdemes olvasó közönségével, hogy a mely községben ilyen még nem állana fenn, egy-két lelkes ember inditson mozgalmat — mint itt — s létesitsenek temetkezési egyletet. — mint itt — mert ennek jótékonysága, a társulás egyéb előnyei mellett, abban áll, hogy a segélyt akkor nyujtja, mikor a szivet amugy is bánat terheli s hogy kevés áldozattal járván, könnyen megközelithető. Azonban az Isten óvjon mindnyájunkat ennek idő előtti áldásaitól!

Ósánczi.

Tanügy.

Értesités.

A hosszufalusi műfaragó ipartanmühelylyel egybe kapcsolt m. kir. állami felső népiskolánál az 1886/7 isk. év szeptember hó 1-én nyilik meg. Av isk. gondnokságok részére kibocsátott min. utasitás 40. §-a értelmében egy hétnyi idő beiratásokra, fölvételi — esetleg — javitó vizsgálatokra engedtetik, azon tul a rendes tanitás kezdetét veszi.

Az iskola egy 3 évi felső népisk. és egy szintén 3 évi műfaragó tanfolyammal bir. A f. népisk. I. osztályába olyan 12 évet betöltött tanulók vétetnek fel, kik az elemi népiskola hat osztályát kielégitő eredménynyel végezték s erről isk. bizonyitványnyal birnak, vagy a megfelelő fölvételi vizsgálatot sikerrel állják ki.

A műfaragó csoportba oly növendékek vétetnek fel, kik valamely felső népiskola három éves tanfolyamát elvégezték, vagy valamely más iskolában a polg. életre szükséges alapismereteket megszereztek s erről kielégitő bizonyitványnyal birnak.

Fölvételi dij czimen minden tanuló 50 krt. tartozik fizetni egyszer mindenkorra a könyvtár javára. A tandij 4 frtban van megállapitva, melynek fizetése alól az olyanokat, kik szegénységüket uj keletü hiteles szegénységi btzonyitványnyal igazolják, a gondnokság ajánlatára a nagymélt. vall.- és közokt. m. kir. miniszterium részben vagy egészben fölmenti.

Távol vidéki szegénysorsu tanulók részére egyszerü ebédből és fütött lakásból álló kedvezmény áll fenn, melynek elnyeréséért az intézet gondnokság áhhoz irásban kell folyamodni. (A népokt. törv. 62. §. szerint bélyegmentes). Ezen folyamodvány mellékletei: szegénységi, iskolai, keresztelési bizonyitvány és egy orvosi igazolvány arról, hogy folyamodó védhimlővel be volt oltva s ragályos betegsége nincs.

Bennlakó tanulók a tisztasághoz elegendő ruházattal és ágynemümel s egy záros k is ládával kötelesek magukat ellátni s világitási és tisztogatási dij fejében egy isk. évre 1 frtot fizetni.

A kedvezményekért a folyamodvány aug. 20-áig a fent jelölt helyre beadandó. Postaállomás helyben.

Hosszufalu, aug. 8. 1881.

Az igazgatóság.

Fürdői levél.

Előpatak, 1886. aug. 9-én.

Kellemes életet élnek a fürdői vendégek Előpatakon és teljesen meg is vannak elégedve sorsukkal. Mert az annyira szépült fürdőben a fürdő-igazgatóság és biztosság mindent megtesz a vendégek kényelmére és mulattatására. Habár nem megy a vendégek száma az előbbi évek százaira, mégis a körülményekhez képest a fürdő jól van látogatva.

Tisztaság és rend uralkodik ott mindanhol; panaszt nem hallhatni: mert azt Száva Gerő derék, régi tapasztalatokkal biró fürdőbiztos megakadályozza. A jelen zajos politikának nincs ott nyoma; nemzetiségi különbség nem vehető észre. Erről tanuskodnak a hangversenyek, bálok, kirándulások stb. is, melyek közül ez alkalommal csak a folyó hó 3-án Odry Lehel által rendezett müvészeti eslélyt emlitjük fel. Közremüködtek Odryn kivül Hesshaimer Mari kisasszony zongoramüvésznő, néhai brassói nagykereskedő, Hesshaimer Lajos leánya és Solymosi Elek.

Az előadáson minden vendég jelen volt, a kit oda csak várni lehetett. Igen szép és müértő közönséget alkotott magyar német és román; sőt talán a román vendégék voltak a legnagyobb számmal. A 10 pontból álló műsor ritka sikerrel adatott elő, ugy hogy a legszigorubb kritikának sem maradt volna oka kifogásolásra, hanem csak csatlakozni azon általános nézethez, melynek a közönség szünni nem akaró zajos taps által adott kifejezést.

Hogy Odry európai és Solymosi fővárosi jelentőségöket ez alkalommal is bebizonyitották és főkép Odry, azon nem csodálkozunk, de azon igen, menynyire bámulatba ejtett mindenkit a kedves Hesshaimer Mari kisasszony egész készületlen, csak az előadás napján szóllittatott fel közremüködésre, annál inkább csodálkozhatunk a bámulatos sikeren. Thalberg „Sonnambula“ czimü fantáziáját és Kontzki „Stellata“ czimü román áriját játszotta, melyért a közönség mindig háromszor kihivta. — Máskülönben kitünően élünk itt.

Közgazdaság.

Származási bizonyitványok Francziaországgal való kereskedelmünkben. A nagyméltóságu földmivelés-, ipar- és kereskedelmügyi m. kir. miniszter ur a brassói kereskedelmi és iparkamarához a következő f. é. julius hó 30-án 42,467. sz. a. kelt magas rendeletet intézte: Mult évi november hó 13-án 59,148 illetőleg 65,530 szám alatt kelt leirataim kapcsán értesitem a kamarát, hogy Francziaország és Románia közt ideiglenes kereskedelmi szerződés köttetvén, a franczia vámhivatalok a Francziaországba érkező magyar vagy osztrák eredetü árukról származása bizonyitványok előmutatását ezentul többé nem követelik.

Felhivom a kamarát, hogy erről az érdekelt köröket mielőbb értesitse.

Budapesten. 1886. évi julius hó 30-án.

A miniszter helyett:
Matlekovits, s. k.

A közönség köréből.*)

Egy gyakorolt (czipész) tüzőnő azonnal felvétetik.

Hol? — megmondja e lap kiadóhivatala.

*) Az ezen rovat alatt megelent közleményekért felelősséget nem vállal a szerk.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Helyi és vidéki hirek.

Az első magyar óvóda Brassóban. A ki a szt. János utczán végig sétál, tekintsen be Szenti Bálint hazánkfia szállására a szt. Ferencz szerzet telkére. Ott épiti Veber épitész a legelső magyar óvóda nagy tantermét. Tizenöt nap alatt fedel alá kerül, huszonöt nap alap teljesen készen lesz. A butorok készitése folyamatban, a tanszerek meg vannak rendelve. Óvónőről ma holnap gondoskodva. Ez a legelső brassói magyar óvóda, a brassómegyei közmüvelődési fiókegylet egy évi fáradozásának szép eredménye. Jövő évben a Bolonya külvárosra fogja figyelmét forditani s hiszszük, hogy egy év alatt ott is meg fog nyittatni a brassói második magyar óvóda.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Fiala Oszkár központi állampénztári tisztet a brassói adófelügyelő mellé 3-ik oszt. számtisztté kinevezte.

A városi képviselet tegnap d. u. ülést tartott. Ekkor tárgyaltstott a kereskedelmi és iparegylet kérvénye az áruház átengedése tárgyában árucsarnokká A képviselet nem adott helyt a kérelemnek, mert egyrészt az épület nem a város tulajdona, másrészt a kérvényező egylet nem mutatta ki, hogy az illető iparosokat kártalanithatja. A tárgyra visszatérünk.

A kiállitást nagyon gyengén kezdik látogatni. Ugy látszik városunkban csak az karoltatik fel, a mi nem kerül pénzbe. Pedig ez a kiállitás megérdemelné, hogy felkaroltassék.

Halálozás. Nagy Ferencz, áll. iskolai tanitót, fáradhatatlan, tevékenységü, derék polgártársunkat sulyos családi csapás érte, a halal egy kedves gyermekét ragadta magával.

Értesités. A hosszufalusi m. kir. állami müfaragó tanmühely készitményeiből a brassói kiállitás alkalmából a Zeidner, Ciurcu és Altstädter czégek könyvkereskedéseiben választékos készlet lesz eladásra kiállitva. A nagyérdemü közönség becses figyelmét felhivjuk ezen kisebb-nagyobb diszes müfaragványokra melyek nagyon alkalmasok névnap vagy más alkalmaknál szokásos kedveskedési tárgyakul.

A kolozsvári kiállitás f. hó 26-án nyilik meg. Azon iparosok, kik ott kiállitani szándékoznak, bejelentési iveiket lapunk szerkesztőjénél átvehetik. A kiállitásban való részvét semmi költséggel sem jár.

Mükedvelői előadás. A »nagy-szebeni magyar mükedvelő társulat,« tegnap e hó 8-án tartotta meg harminczhetedik jótékonyczélu szini előadását az itteni „városi szinház"-ban, a létesitendő „nagyszebeni magyar iparos ifjusági önképző és betegsegélyző egylet" alaptőkéjének javára. Előadatott ugyanis uj szereposztással Szigeti József „A vén bakkancsos és fia a huszár" czimü népszinmü darabja 3 szakaszban dalokkal és tánczczal. A közremüködők mindannyian ugy a férfiak mint a nők megállották helyeiket és sok tapsok-, éljenek- és kihivásokban részesültek a szép számmal egybegyült közönség részéről. Az összes bevétel a 140 frtot meghaladja.

Szent István napja ezuttal péntekre esvén, a herczeg-primás a pápától a bőjt alóli dispenzácziót eszközlötte ki, hogy az ünnepet a megfelelő fénynyel lehessen általánosan megülni.

Munkás által meggyilkolt munkaadó. Volóczon, a vasuti épitkezések megindulása óta tömeges a gyilkosság. Legközelebb f. hó 3-án egy M. P. nevü munkás egy L. nevü munkaadót megölt. Az ittas férfi rablási szándékkal követte el tettét; de elfogatván, az a.-vereczkei kir. járásbirósághoz kisértetett be.

A biharmegyei népnevelési egyesület Nagyváradon tartott választmányi ülésén elrenoelje, hogy 12 fanitó közt, az iskolájukban felmutatott kitünő siker, kiváltkép pedig a magyar nyelv tanitásában bemutatott eredmény jutalmául 800 frt osztassék ki vallás és nemzetiségi különbség nélkül. 23 tanitó elismerő okmányt nyert jeles müködéseért.

Rablók női ruhában. Csiki Elek szentbenedeki birtokoshoz két, női ruhába öltözött, befeketitett arczu rabló lopódzott be. Mig egyik a konyhában levő főzőnét hegyes szőlőkaróval kényszeritette a hallgatásra, a másik éles fejszével a pénz s irományok tartására használt szekrényt vágta fel a szomszédba is elhallatszó nagy robajjal. A különböző helyeken tartogatott pénzből mintegy 3—400 frtot s némely irományokat magukhoz vevén, a községi lakosok üldözése daczára, elmenekültek. Szerencsére nem volt elég idejük, hogy az összes pénzkészletet kényelmesen felkutassák.

Ingatlanok birói árverése. — Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségében 1886. évi augusztus hó 14-én délelőtt 9 órakor Jakab József brassói lakós ingatlanai 12,408 frt 50 kr. kikiáltási ár mellett foganak elárvereztetni; az árverést Nemes Péter kir. közjegyző foganatositja. — Ugyancsak Brassóban a telekkönyvi irattár helyiségében 1886. évi augusztus hó 21-én d. e. 9 órakor Demeter D. Jarka ingatlanai 47 frt kikiáltási ár mellett foganak elárvereztetni; az árverést Nemes Péter kir. közjegyző foganatositja. — Holbák község házában 1886. évi augusztus hó 25-én d. e. 9 órakor Gramu Georgenak ingatlana 88 frt kikiáltási ár mellett foganak elárvereztetni; az árverést a Zernesti kir. járásbiróság foganatositja.

Brassai piaczi árfolyam

— *Adler L. Jakab jelentése.* —

Brassó, 1886. augusztus hó 12-én.

Román papirpénz à 20 frankos	8.70	vétel 8.72	eladás
» ezüstpénz à 20 »	8.66	» 8.70	»
Napoleond'or (aranypéz) . .	9.98	» 9.99	»
Török lira	11.26	» 11.28	»
Arany	5.86	» 5.88	»
Orosz papirrubel	122.—	»122.25	»

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Szterényi József.

HIRDETMÈNYEK.

Szám 5285. — 1886.

Hirdetmény.

Az itteni folyó évi julius 31-én 5111.|1886. szám alatt kelt hirdetmény kapcsában félreértések kikerülése végett köztudomásra hozatik, miszerint azon kutyák is, melyek kötőn vezettetnek, a szájkosárral el kell hogy legyenek látva, minthogy ellenben a gyepmester által elfogattatnak és elpusztittatnak.

Brassó, 1886. augusztus 7-én.

(355) 2—3 **A városkapitányság.**

Szám 1430./1886. tlkkvi. (351) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi királyi járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a nagy-szebeni *„Albina" takarék- és hitelintézet* mint végrehajtatónak *Katana Maftei és társa* végrehajtást szenvedettek ellen *220 frt* tőke és járulékai behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén lévő Jeztina községi 6. számu telek-jegyzőkönyvben A + 1—31. rendszám alatt Katana Maftei és Buján Anna tulajdonául fölvett és 1885 évi május hó 22-én Katana Matei és Katana Nicolai által birói árverésen megvett, továbbá a jeztinai 22. sz. tlkjkv.-ben A + 1—11., 13—15. rd. sz. alatt Lemnesan Pavel tulajdonául fölvett és emlitett birói árverésen Tolcs Dumitru és Blioca Pavel által megvett ingatlanokra, az 1881. évi LX. törvényczikk 185. §-a szerint az ujabbi árverés ezennel elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi **augusztus hó 30-án** délelőtti 10 órája *Jeztinán* a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a jeztinai 6. számu tlkjkvben bejegyzett ingatlanokra nézve 1260 frt, és a jeztinai 22. sz. tlkjkvben bejegyzett ingatlanokra nézve 439 frt; azonban az eladás a kikiáltási áron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kivánók — végrehajtató kivételével — tartoznak a telekjegyzőkönyvenkint kikiáltandó ingatlanok becsárának 10% át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni, avagy annak a bíróságnál birói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállitott letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. évi junius 25-én.

A kir. járásbiróság m. tlkkönyvi hatóság.

ÜZLETVÁLTOZTATÁS.

Sabadeanu J.

czipő- és kalapraktárát

áthelyezte

a felső-ujutcza 485. sz.alá, özv. Sotir-féle házba.

Nevezett üzletét teljesen ujonan, minden polgári és katonai lábbelikkel, dus választékban felszerelte s csak bátorkodik a n. é. közönséget figyelmeztetni, hogy nagyon csekély haszon mellett, különösen leszállitott árakon a legolcsóbban árusit készpénz fizetés mellett, kérve tisztelettel a n. érd. közönség szives jóindulatu pártfogását. (353) 2—3

PAPP FERENCZ

butorgyártó

ajánlja a nagyérdemü közönség szives figyelmébe **Brassóban, a Czérna- és Nagy-utcza sarkán** lévő, dúsan felszerelt

butorraktárát.

(6) 30 –

Ugyanitt megrendelések mindennemü asztalos és kárpitos munkákra a legjutányosabb áron elfogadtatnak.

Diófa fournirok négyszögláb 3 krért kaphatók.

Minden versenyt tulnyomó olcsó árak és szilárd kiszolgálat.

Figyelemre méltó

Tutsek E. temetkezési intézete Brassóban

Nagy-utcza 543. szám, a Montaldo-féle czukrázattal szemben.

Alólirt temetkezési intézet ajánlja a nagyérdemü közönségnek előforduló halálesetek alkalmára jól berendezett *raktárát*, hol minden e szakmába vágó a *temetkezéshez megkivántató czikkek* dús választékban és feltünő olcsó árakban találhatók.

Intézetemben bármikor szolgálhatok a legizlésteljesebben összeállitott *„Luxus"* illetve *finom halotti kiállitásokkal is,* melyeket nagyon illő árban számitok.

Továbbá átvállal intézetem mindennemü és rangu *teljes kiállitásokat. Kapu- és szobadiszitéseket osztály szerint*, olyformán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárásra nem lesz szüksége, melyeket gyorsan, pontosan, izlésteljesen összeállitva, és jutányos árban elvégez.

Raktáramon dús választékban találhatók *külföldi készitésü galvanizrozott pléh koszoruk porczellán virágokkal diszitve*, ugyszintén nagy kiválasztás a legelső bécsi gyártmányu **müvirág-sirkoszorukból.**

Koszoru-szalagok minden szinben, a legolcsóbbtól a legfinomabb fajtákig.

Az intézet saját halotti diszkocsija

a szükségelt **halottvivőkkel** együtt a nagyérdemü közönség becses rendelkezésére áll minden időben.

Bizományi *gyári raktár a bécsi orsz. szab. hermetkészitésü* légmentes **érczkoporsókból** minden nagyságban sima és diszes kiállitásban.

Nagy raktár **saját gyártmányu fakoporsókból** *minden fajta és nagyságban* a legválasztékosabb kiállitásokban és olcsó árakban.

Végül pedig utánjárás megkimélés és kényelem tekintetéből, van szerencsém a nagyérdemü közönséget tisztelettel értesiteni, hogy a brassói halotti társaságban beállt tagoknak a halálesettel esedékessé vált részvényük »könyvecskéjük« intézetemnél készpénz gyanánt fogadtatik el a teljes értékben.

Előforduló haláleseteknél bátor vagyok a nagyérdemü közönség becses pártfogását kérni, és maradok kiváló tisztelettel

TUTSEK É.,
temetkezési intézet-tulajdonos.

(52) 15–24

Vidéki megrendelések azonnal eszközöltetnek.

Orsz. szabadalmazott légmentes érczkoporsók gyári raktára Bécsből.

Nagy raktár saját gyártmányu fakoporsókból minden szin- és fajtákban.

Fényképészeti müterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesiteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utcza 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában

saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemü a fényképészet körébe vágó munkák gyors, pontos, izléses s müvészi kivitelü elkészitésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szives jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel **Knapp M.,**
fényképész

(213) 12—*

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Iskola Alapitvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.